

**MINISTERSTWO RODZINY,
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

Warszawa, 3. 12. 2019 r.

Marcin Zieleniecki
Podsekretarz Stanu

DPS.I.053.724.2019.AP

Stowarzyszenie Głuchych

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej po rozpatrzeniu złożonej przez Stowarzyszenie Głuchych petycji zarejestrowanej pod nr 97, dotyczącej przywrócenia rent socjalnych dla głuchoniemych, działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), informuje.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1455, z późn. zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia,
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej — przed ukończeniem 25. roku życia,
- 3) w trakcie kształcenia w szkole doktorskiej, studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Całkowicie niezdolną do pracy — w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm.) — jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Renta socjalna na stałe przysługuje osobom, których całkowitą niezdolność do pracy uznano za trwałą. Pozostałe osoby otrzymują rentę socjalną okresową.

Wskazane powyżej przesłanki nabycia prawa do renty socjalnej oznaczają, że renta przeznaczona jest dla osób, które z powodu wcześniej powstałej niezdolności do pracy nie miały możliwości podjęcia pracy zawodowej i nabycia własnych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, a często nawet zdobycia jakichkolwiek kwalifikacji zawodowych.

Celem ustawy o rencie socjalnej jest ustanowienie świadczenia gwarantowanego przez budżet państwa, wypłacanego osobom, które w większości nigdy nie osiągnęły samodzielności życiowej, w wieku dorosłym zamieszkują z rodzicami lub też przebywają wiele lat w instytucjonalnych formach opieki, najczęściej w domach pomocy społecznej. Osoby te, z powodu wcześniej powstałej niezdolności do pracy, nie mają możliwości podjęcia pracy zawodowej i nabycia własnych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, a często nawet zdobycia jakichkolwiek kwalifikacji zawodowych. Renta socjalna jest wyrazem szczególnej troski państwa o takie osoby.

Materią ustawy o rencie socjalnej nie jest jednak określanie rodzajów niepełnosprawności uprawniających do renty socjalnej. Przepisów tego dotyczących nie zawiera również akt wykonawczy do ustawy - rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 września 2003 r. w sprawie przyznawania renty socjalnej (Dz. U. poz. 1656).

Przed wejściem w życie ustawy o rencie socjalnej świadczenie to było przyznawane na podstawie art. 27a ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej. Ten przepis również nie dokonywał typologii w zakresie przyczyny niepełnosprawności.

Wyrażam pogląd, że przepisy prawa powinny zakładać takie same zasady ustalania niezdolności do pracy dla wszystkich grup osób, bez względu na przyczynę niepełnosprawności. Uznając, że wszystkie osoby niepełnosprawne znajdują równą ochronę prawną, należy stwierdzić, że wprowadzenie systemu automatycznego uznawania osób głuchoniemych za osoby całkowicie niezdolne do pracy nie byłoby zasadne.

W związku z powyższym w chwili obecnej nie jest rozpatrywana kwestia zmiany przepisów ustawy o rencie socjalnej w przedmiotowym zakresie.

PODSEKRETARZ STANU
Marcin Zieleniecki